

(1924 – 2013)

AHMED URFALI

Tarih 25 Temmuz 2010, günlerden Pazar. Emirdağ’ındayız... Emirdağ Çarşı Camii’nde önemli bir randevumuz var. Tarihi camide, Üstad’ımız Said Nursi Hazretlerinin 16 yıllık Emirdağ Hayatı’nın yakın şahitlerinden Ahmed Urfalı ağabeyimizle buluştuk. Ahmed Urfalı’ya ilk sorumuz soyadı oldu. Sorularımız devam etti ve camide uzun kamera çekimleri yaptık. Ahmed Urfalı Ağabey daha sonra bizi, Hz. Üstad’ın belki yüz defa önünde durduğu ve çocuklarını burada sevip okşadı dediği evinin önüne götürdü. Çekimlerimiz orada da devam etti. Pek kıymetli bilgiler aldık Ahmed Urfalı ağabeyimizden.

Anlatılanların daha faydalı olması için Emirdağ ve Bediüzzaman Hazretlerinin Emirdağ Hayatı hakkında kısaca hatırlatma yapmayı uygun gördük. Şöyle;

Emirdağ ilçesi, 70 kilometre mesafede bulunan Afyon iline bağlıdır. Eskişehir’e uzaklığı 110 kilometredir. Genel olarak İlçe düz bir yapıya sahiptir. Kuzey ve doğusunda oldukça geniş ovalar yer almaktadır. İlçeyi güneyde Emirdağlı çevreler. Emirdağlı’nın en yüksek tepesi olan Emirdede Tepesinde yükseklik 2.295 m. ulaşır. Kışları soğuk ve kar yağışlı, yazları sıcak ve yağış oranı yok denecek kadar azdır. 2014 TÜİK bilgilerine göre nüfusu 38.269 kişidir. Bediüzzaman Hazretlerinin Emirdağ’a geldiği 1944 senesinde ise nüfusu 5.491 kişidir. Küçük bir yerleşim merkezi...

Hz. Üstad’ın namazlarını kıldığı -evine yakın- Emirdağ Çarşı Camii 1902 yılında Emirdağ Lâhikası’nda “Buranın korkak müftüsü” şeklinde bahsi geçen Abdulkadir Bilge’nin babası Müftü Hacı Mehmet Hayri Efendi tarafından yaptırılmıştır. Emirdağ kozmopolit bir yerdir o zamanlar. İnsanların dinle alakası zayıf, köylerin hiç alakası yok. Ölüler bile öylesine gidiyor. Namaz, gusül bilinmiyor... Hacı Mehmed Hayri Efendi, Afyon’dan Emirdağ’a Müftü olarak atanınca biraz da zengin; köyleri dolaşıyor, çocukları topluyor, para istemeden onları eğitiyor ve imam olarak tekrar köylere gönderiyor. Afyon’daki bir caddeye de “Müderri Mehmet Hayri Caddesi” ismi verilmiştir¹.

Üstad Bediüzzaman’ın Emirdağ’da kaldığı ahşap ev, çift cephelidir. Bir tarafı Bolvadin yoluna, diğer tarafı Uzunçarşı’ya bakar. Alt kat dükkândır, Hz. Üstad üst katta kalıyordu. Ev, Emirdağ’ın tam merkezinde ve çarşı içindedir. Üstad’ın namazlarını kıldığı Çarşı Camii’ne çok yakındır. Evin kapısı Bolvadin Caddesi tarafından açılırdı. Alt kattan üste ahşap merdivenle inilip çıkılırdı. Uzunçarşı tarafında kapı yoktu, pencereler vardı. Evin pencereleri hafif cumbalıydı. Oradan hem hükümet konağı, hem de Bolvadin Caddesi görünüyordu. Bu evi sahipleri sonradan yıktılar, yerine işyeri yaptılar... Evin yıkılmadan önce, 1969 yılında, Bolvadin Caddesi tarafından alt ve üst katlar görünecek şekilde tam boy olarak bir kare fotoğrafını çekmek nasip olmuştu bize. Bu fotoğraf şimdi tarihi bir belge hükmüne geçti. Fotoğraf bu metin içine konulmuştur.

Üstad Bediüzzaman Hazretleri Denizli Mahkemesi’nden beraat aldığı halde Hükümet kararıyla Emirdağ’a sürgün olarak gönderildi. Emirdağ’a ilk gelişi 1944 senesinin Ağustos ayında olmuştur. Dört sene sonra yeni bir bahane ile Afyon mahkeme safahatı başlatılır ve Bediüzzaman 1948’in ilk günlerinde Emirdağ’dan alınarak Afyon hapisanesine sevk edilir. Afyon mahkemesi sonrası 1949’un son günlerinde tekrar Emirdağ’a gönderilen Üstad Said Nursi, yine aynı eve yerleşir. Böylece Hz. Üstad, 1944-1948 yıllarından sonra 1949’dan 1953’e kadar dört sene daha Emirdağ’da kalmış olur.

Bu arada Mayıs 1950’de Demokrat Parti iktidara gelmiş ve Said Nursi kısmen rahatlamıştır. 1953 yılında Isparta’ya, şimdi müze olan eve taşınır ve Mart 1960’da vefatına kadar bu evde ikamet eder. Bediüzzaman’ın

¹ Geniş bilgi için bkz. Ağabeyler Anlatıyor-5 Abdulkadir Bilge.

1950 senesinde biraz hürriyetine kavuşmasıyla bazı seyahatleri de başlamıştır. Bilhassa Emirdağ ile irtibatı hiç kesilmemiş ve kaldığı ev daima muhafaza edilerek, Hz. Üstad Isparta'dan gelerek bu evde sıkça kalmaya devam etmiştir. Hz. Üstad Isparta, Emirdağ, Eskişehir üçgeninde çok sevgili talebeleriyle irtibatını hep devam ettirmiş, onlara otomobille ziyaretlerde bulunmuştur. Bu arada kısa süreli İstanbul, Ankara, Konya seyahatleri de vardır. Görüldüğü gibi Bediüzzaman'ın en uzun süreli münasebeti Emirdağ ile olmuştur. Sekiz sene daimi, sekiz sene de fasılalı ikamet olmak üzere tam on altı sene; Barla, Kastamonu ve Isparta hayatlarından daha fazla... 1944'den 1960'a kadar...

Bediüzzaman Said Nursi hazretlerinin polis ve bekçilerin tarassudu ve kapı nöbetleri altında en işkenceli ev hapsine alındığı, zehirler verildiği, misafirlerinin karakollarda işkence edilerek geri çevrildiği dönem 1944-1948 'Birinci Emirdağ Hayatı' sırasında olmuştur. En dehşetli, en sıkıntılı, en acımasız hapisane hayatı ise 1948 Afyon mahkemesi sırasında vuku bulmuştur. Tespitlerimize göre Hz. Üstad diğer ev ve hapisane hayatlarında bu kadar eza ve cefa çekmemiştir...

Ahmed Urfalı ağabeyimizle, sonradan ilave bilgiler isteyeceğimi ve sıkı bir tashihten sonra hatıralarını yayınlayacağımı tembih ederek vedalaştık. Oradan ayrıldıktan sonra Mahmud çalışkan ağabeyle medresede buluşup, görüştük, onunla da kayıtlar yaptık. Sıralamada bir hesap hatası yapmıştım... Yaşlı Ahmed Urfalı ağabeyimizin hatıralarının yazımını üç sene geciktirdim. Ve ağabeyimiz 16 Mayıs 2013 tarihinde vefat ediverdi. Daha çok soracaklarım vardı. Anlattıklarını tashih de ettiremedim, fakat kamera kayıtlarımız duruyor. Buna da şükür dedik. Yapılacak bir şey yoktu artık...

Ahmed Urfalı Anlatıyor:

1340 (1924) Emirdağ doğumluyum. Urfa'dan gelme soyumuz. Emirdağ'da hane numaramız '4'. Büyük büyük dedemin kervanı varmış. Urfa'dan İstanbul'a geçerken burada teravih namazına rast gelmiş. O zaman iki-üç aile varmış burada. Kervan da 10-15 kişilik. Ev sahibi demiş ki: "Sizde teravih kıldırarak yok mu?" Dedem rahmetli Hafız Mustafa: "Ben kıldırırım" diyor ve kıldırıyor. Bunlar kalkıp gideceklerken ev sahibi diyor ki: "Sen gidemezsin, bize teravih'leri kıldırıcaksın." O zaman burası çiftlik gibi bir yermiş. Bu şekilde büyük büyük dedem buradan ayrılmamış ve buraya yerleşmiş. Bu hadise 3-5 nesilden de önce oluyor. Kesin olarak hangi sırada olduğunu bilemeyeceğim. Ben Emirdağ'ında ticaretle meşgul oldum.

HASAN BASRİ ÇANTAY'A BEDİÜZZAMAN'IN SELAMINI GÖTÜRDÜM

Üstad Bediüzzaman Hazretleri Emirdağ'ına 1944 senesinde (Ağustos ayında) Denizli'den gelmişti. O sene ben Balıkesir'de askerdim. Üstad'ı 1945'de tanıdım. O zaman 2. Cihan Harbi vardı. İzin yok, fakat beni vazifeli olarak gönderdiler Emirdağ'ına. Üstadımızın tasarrufudur bu, başka bir şey değil. Bana, "Buraya büyük bir hoca gelmiş" diye bahsetmişlerdi. Ziyaret etmek istedim.

Üstadımız, 16 sene, şimdi içinde bulunduğumuz bu 'Emirdağ Çarşı Camii'nde, işte şurada üst kattaki mahfilde namaz kıldı. Rahmetli Hafız Namık Şenel² hocafendi o zaman bu caminin imamıydı. Onun arkasında çok namaz kıldı Üstad'ımız. Ben de Üstad'ımızı ilk defa bu mahfilde yatısı namazını kılarken gördüm. Namazdan sonra elini öptüm. Ben asker kıyafetliydim. "Selamun aleykum" dedim. Üstad: "Aleykum selam. Hoş geldin" dedi. Asker kıyafetli olduğum için hoş geldin dedi bana. "Buralı mısın?" dedi. "Buralıyım efendim" dedim. "Adın ne?" "Ahmed." "Seni kabul ettim" dedi. Neyi kabul etti, ne demek kabul etmek bilmiyorum ki. Üstad'ı bilmiyorum ki daha. Eve kadar gittik. Ertesi gün yine aynı vaziyette evine kadar gittik, "Yarın gidiyorum" dedim. "Nerde askersin?" dedi. "Balıkesir'de" dedim. "Balıkesir'de Hasan Basri var, selam götür" dedi. "Peki, efendim" dedim. Hasan Basri Çantay, birinci mecliste Üstad'ın arkadaşıydı.

² Emirdağ Çarşı Camii'nde Bediüzzaman Hazretlerinin imamlığını da yapan Hafız Namık Şenel'in hatıralarını Ağabeyler Anlatıyor-4 kitabımızda yayınlamıştık. Hatıralarında Ahmed Urfalı'nın adı şöyle geçmektedir:

"Ashında ben, Üstad Hazretleri ile rahat konuşup sorular sorabilirdim. Olduğu gibi konuşan bir insandım. Mesela bir gün Üstad Hazretleri komşumuz Ahmet Urfalı Ağabey'i çağırmanı istedi. Halen Emirdağ'da hayattadır ve Mustafa Acet'in asker arkadaşıdır. Gittim çağırmaya. Bana, 'Hamama gitti' dediler. Ben de gittim Üstad'a, aynen, 'Hamama gitmiş Üstad'ım' dedim. Üstad tebessüm etti. O sırada Zübeyir, Ceylan, Mustafa Acet Ağabeyler de orada idi. Sonra bu ağabeyler bana: 'Yahu Hafız, hiç Üstad'a öyle söylenir mi? Biraz tevilli söyleseydin bari' dediler. İşte ben olduğu gibi bir insandım."

Balıkesir'e vardım. Orada Zağnoğ Paşa Camisi vardır. Öğlen namazını o camide kıldık. Esmer, ben boyda birisi bana bakıyor... Ben de ona doğru vardım, "Selamun aleykum" dedim." "Aleykum selam. Nerelisin?" diye sordu. "Afyon'un Emirdağ kazasındanım" dedim. "Yakında gittin mi Emirdağ'a?" dedi. "Dün geldim" dedim. "Üstad Bediüzzaman orada" dedi. Ben de, 'Üstad Bediüzzaman' olduğunu ondan öğrenmiş oldum. 'Bediüzzaman' olduğunu ondan öğrenmiş oldum yani. Ali isminde bir kardeşmiş. Ona dedim: "Burada Hasan Basri Çantay varmış, Üstad'ın ona selamı var" dedim. "Ben biliyorum onu, götürürüm seni" dedi. Bu da Allah'ın izniyle, Üstad'ımızın tasarrufu ile olmuştu. Yoksa ben o selamı ne zaman, nasıl götürecektim. Ertesi günü gittik Hasan Basri Çantay'ın evine. Yerde minderde oturuyordu. Ali kardeş: "Efendim, bu asker Afyon'un Emirdağ kazasından. Üstad Bediüzzaman'dan sana selam getirmiş" dedi. Hasan Basri heyecanla iki eliyle gel, gel, gel diye işaret ederek beni yanına çağırırdı. Gittim, yanına oturttu. "Nasıl, Bediüzzaman iyi mi? Sıhhati yerinde mi? Eziyet ediyorlarmış?" dedi. Ben daha bir şey bilmiyorum ki anlatayım... Selamını söyledim, o kadar.

Sağda Bediüzzaman'ın da arkasında namazlarını kıldığı Emirdağ Çarşı Camii imamı Hafız Namık Şenel, solda yakın arkadaşı Ahmed Urfalı. 1965 Emirdağ

Bediüzzaman hazretlerinin Emirdağ'da kaldığı evin Uzunçarşı tarafından görünüşü.

Fotoğraf 1969 senesinde Ömer Özcan tarafından çekilmiştir. Gözlüklü görünen Feyzi Allahverdi'dir.

BEDİÜZZAMAN'IN EMİRDAG'DA KALDIĞI EVİN İLK SAHİBİ

Denizli mahkemesi 1944'de beraatla bittiği halde Bediüzzaman'ı Ankara'nın kararıyla sürgüne tabi tuttular. Üstad kendisi sürgün yeri olarak Emirdağ'ını istiyor. Artık Üstad Emirdağlıdır, Emirdağ nüfusuna kaydettirler. İlk geldiğinde şimdi yıkılan Gücenmez Otel'i'nde kalıyor Bediüzzaman. Ceylan'ın amcası Hasan Çalışkan geliyor: "Efendim siz yabancısınız, bir isteğiniz var mı?" diyor. "Senin adın ne?" diye soruyor Üstad. "Hasan" diyor. Üstad: "Hasan kardeşim, benim isteğim yok, elhamdulillah. Emirdağ'ına mukim olarak geldim. Ölesiye geldim, bana bir ev lazım" diyor. "Buluruz efendim" diyor Hasan Çalışkan.

Ertesi günü devamlı içen, pek ayık gezmeyen Bakırcı Hasan usta geliyor, "Selamun aleykum" diyor. "Aleykum selam, senin adın ne?" diye soruyor Üstad. "Hasan" deyince, Üstad: "Oo, hep Hasan'larla karşılaşırız. Evladım ben buraya mukim olarak geldim. Bana bir ev lazım, başka bir ihtiyacım yok" diyor. Bakırcı Hasan, o bildiğiniz yıkılan evin sahibi... Karadenizlidir, Laz Hasan da derlerdi ona. O bina yıkıldı... Emirdağ için en büyük bir kayıp... Bakırcı Hasan: "Ben şu evde oturuyorum, arzu edersen buyur beraber oturalım" diyor. "Senin ailen var?" "Ailem yok, bir oğlum var" diyor Hasan usta. "Olur" diyor Üstad. Geliyorlar, tamtakır koca bir ev. O anda Hasan Çalışkan'ın haberi oluyor, geliyor: "Efendim hayırlı olsun, evi bulmuşsun." "Evi bulduk ama vaziyete bak, buraya bir kilim ister." "Efendim hiç merak etmeyin, hepsini halledeceğiz, merak etmeyin" diyor. Hasan Çalışkan gidecek, Üstadımız: "Bana bir karyola lazım" diyor. Üstadımız daima karyolada yatardı. Aynı katta odalar ayrı kalıyorlar Hasan'la³. İçki falan da kalmamıştı onda. Üstad'la müşerref olunca tamamen terk ediyor içkiyi. Namaza başlıyor.

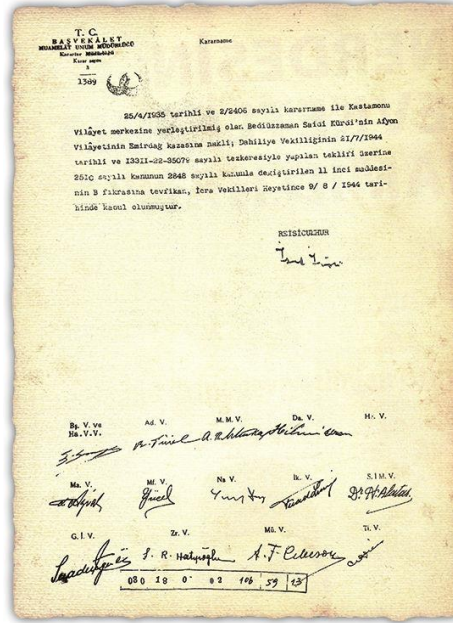
Üstad, 1948'de Afyon hapishanesine gittiğinde bu ev boş kaldı, ama eşyaları olduğu gibi muhafaza edildi. Anahtarları bizdeydi. Kirasını da biz ödüyorduk. Üstad 1949'da hapisten geldiğinde üç ay Abdullah Gayretlioğlu'nun evinde kaldı. Önce bir hafta aşağıda bir evde kalmıştı. O ev duruyor hala. Niye direk buraya gelmedi onu bilemiyorum. Biz hizmetine bakıyorduk. Isparta'ya gidip-geliyordu Üstad.

Üstad'ın kaldığı evin sahibi sonradan bir hanımdı. O hanım Üstad'a: "Buranın tapusunu sana vereceğim" diyordu. Allah rahmet eylesin. Tapusu alınamadı ama kardeşlerimiz ve ilçe belediye reisi asar-ı antika (tarihi eser) kimse dokunamaz yaptılar orayı. Sonra onun küçük torunu, gitti Kenan Evren'e -Cumhurbaşkanıydı o zaman- şikâyet etti. Kenan Evren, ev normal olsun diye emir veriyor. Yıkılmaz, satılmaz kararını iptal ettirdiler. Daha sonra ev satılıyor, el değiştiriyor. Yeni sahibi manifaturacıydı, size vermeyeceğim dedi ve evi yıktı, yerine iş hanı yaptı. Emirdağ için en büyük kayıp...

³ Bediüzzaman Hazretlerinin aynı katta, farklı odada bile olsa Bakırcı Hasan usta ile beraber kalma hususu teyide muhtaç idi. Hz. Üstad'ın böyle bir âdetinin olmadığını biliyorduk. Bu kısmı kitaptan çıkarmayı bile düşündüm. Sonra aklıma muhterem Necmeddin Şahiner'in muhteşem Son Şahidler kitapları aklıma geldi. Mehmed Çalışkan ağabeyin hatıraları Ahmed Urfalı'yı teyid ediyordu. Çok sevindim... Yalnız Mehmed Çalışkan Ağabey, Hasan yerine Yaşar demiş. Hasan ismi kesindir. Bunun sayısız şahidleri var. Bu vesileyle tashih etmiş olalım.

Mehmed Çalışkan şöyle anlatıyor:

"Üstad on beş gün kadar otelde kalmıştı. 'Otel olmuyor, size bir ev bulalım' dedik. Hemen bir ev bulduk. Hasan Gücenmez'in otelinde kalıyordu. Yeme içme rahat olmuyordu. Evin ihtiyaçlarını temin edip, Üstadı eve yerleştirdik. Evi otelin karşısındaydı. O zamanlar biz Üstadın kıymetini iyice bilemiyoruz, derin bir hoca olarak görüyorduk. Üstada tuttuğumuz evde Karadenizli Yaşar (Hasan) isminde birisi vardı. Evin üç odası vardı. Kalaycı Yaşar (Hasan) bir odada kalıyordu. Üstadı tanıdıktan sonra, 'Ben sizi rahatsız etmeyeyim' diyerek başka bir eve geçti."

Bediüzzaman Said Kürdi'nin EMİRDAĞ kazasına nakil için hükmet tarafından hazırlanan kararname 9/8/1944 tarihinde kabul edilmiştir. Kararnamede Reisicumhur İsmet İnönü'nün de imzası var.

Kararname

24/5/1934 tarihli ve 2/2406 sayılı kararname ile Kastamonu vilayet merkezine yerleştirilmiş olan Bediüzzaman Said-i Kürdi'nin Afyon vilayetinin Emirdağ kazasını naklini dahiliye vekilliğinin 21/7/1944 tarihli ve 13311-22-35079 sayılı tezkeresiyle yapılan teklifi üzerine 2510 sayılı kanunun 2848 sayılı kanunla değiştirilen 11 inci maddesinin B fıkrasına tevkifan, icra vekilleri heyetince 9/8/1944 tarihinde kabul olunmuştur.

REİSİCUMHUR
İsmet İnönü

Ve

Bakanlar kurulu imzaları

KEÇELİ SEN YENİ EVLENDİN, SENİ HAPSE ALMIYORUM

Dört sene yani tam 48 ay askerlik yaptıktan sonra 1948'de terhis oldum. Ben geldiğimde Üstad daha Emirdağ'daydı. Yani Üstad Hazretleri o sene henüz daha Afyon hapsine götürülmeden önce ben Emirdağ'ına gelmiştim.

Üstad'ımız bana: "Kardeşim Ahmed sen evlenme" derdi. Üstad evlenme diyor bana... Allah Allah... Hâlbuki biz karar almıştık babamla. "Evlenmiyorum ben baba" dedim. Babam dayattı... Sonunda evlatlıktan reddederim seni deyince korktum, evlendik... Mustafa Acet rahmetli: "Üstadım, sen Ahmed'e evlenme diyordun, o evlendi" dedi. Fesuphanallah! Üstad dedi ki: "İstemedik ama Allah hayırlı mübarek etsin." Çok geçmedi üçüncü medrese-i yusufiye, Afyon Mahkemesi başladı. Açık bir kamyon... Üzerinde 15-20 talebesi dolu. Hemen şu kapı, açık arabadan Üstad bana baktı baktı: "Keçeli sen yeni evlendin, seni hapse almıyorum" dedi. Nurun kahramanları kamyonunda... Sonra gittiler, biz kaldık.

KADER-İ İLAHİ EVLENMENİZE MANİ OLMADI

Bu evlenme hadisesiyle ilgili gelişme Üstadımız Said Nursi Hazretleri Afyon hapishanesinden döndükten sonra şöyle devam etti:

Üstad'ımız Afyon hapishanesinden çıkınca tekrar Emirdağ'ına geldi. Tekrar bize nasip oldu hizmetine girmek. Bir sabahleyin yanına vardım "Selamun aleykum" dedim. "Aleykum selam. Gel keçeli abdestin var mı?" dedi. "Var efendim" dedim. Yukarıda, başı üzerinde asılı Kur'an vardı. "Kur'an'ı indir" dedi. İndirdim. "Fılan sayfayı aç" dedi. Açtım. "Bak: 'câhedâke li tuşrike...' diyor" dedi. (Ayetin tamamının meali: *Biz insana ana ve babasına güzellik ve iyilik yapmasını tavsiye ettik. Eğer onlar, hakkında bilgin olmayan tanımadığın bir şey'i bana ortak*

koşman için uğraşırlarsa kendilerine itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. Binâen'aleyh ne yapar idiyeniz size ben haber vereceğim. (Ankebut-8 Hasan Basri Çantay Meali)

Sonra Üstad Hazretleri: “Sen Kur’ana, İslam’a, Nura hizmet etmek istiyorsun anan, baban mani oluyor. Sen onları dinlemezsen mesul değilsin.” Dedi. Üstad’ımız karyolada ben yanıdayım. Onu söyleyince oraya çökmüştüm. “Üstad’ım bu ayeti kerimeyi evlenmeden önce bilseydim de evlenmeseydim, reddetseydim” dedim. Çökmüşüm oraya, utaniyorum. Hala utanırım. Üstad parmağı ile bana işaret ederek: “Kalk, kalk kader-i ilahi... Kader-i ilahi evlenmenize mani olmadı. Ben senin dünya işlerini Risale-i Nur namına kabul ediyorum” dedi⁴.

BEDİÜZZAMAN AFYON HAPİSHANESİNDE ÇEKTIĞİ SIKINTIYI HİÇBİR YERDE ÇEKMEDİ

Üstad, Afyon hapishanesine gittikten yedi-sekiz ay sonra bir belediye memuru: “Bediüzzaman’ı asacaklarmış” diye konuşmaya başladı. Ben de: “Bediüzzaman’ın kılına kimse dokunamaz” diye kızdım. Adam hemen gitmiş beni şikâyet etmiş. Bediüzzaman’ı savunuyor demiş. Sabahleyin karakol... Sorgu sual yok... Hemen kelepçeyi taktılar... Haydi hapishaneye... Bir hafta Emirdağ hapishanesinde yattım. Allah rahmet etsin, ben o memura şimdi dua ediyorum. Vesile oldu bana, hapse girmeme. Allah affetsin diyorum. .1949’da oluyor bu hadise.

Afyon’a götürdüler, hapse girdim. Ceylan Çalışkan, Mustafa Acet, Halil Çalışkan ve diğerleri ordalar. Bir adam bana ve diğer talebelere bağırdı-çağırdı. Ne dedi bilmiyorum, savcıymış. Korkutuyordu... Ceylan rahmetli bana: “Sen ifadeye gireceksin, ifadeni değiştir” dedi. Çok seviyorduk birbirimizi Ceylan’la. “Olur, Ceylan” dedim. Beni 4. koğuşa, Tâhirî Mutlu ağabeyin koğuşuna verdiler. Namaz kılıyordu Tâhirî ağabey. Baktı, beni gördü. O da: “Kardeşim ifadeye gireceksin, ifadeni değiştir, tahliye olacaksınız” dedi. Ona da: “Peki, ağabey” dedim. Hakikaten tahliye olduk. 15 gün kaldım Afyon hapishanesinde. Üstad’ımız oradan ayrılmadan çıktık.

Üstad Hazretlerinin hapishanede kapısı ayrıdır, ayrı odada kalıyordu. Kapısında nöbetçi vardı, kimseyle görüştürmüyorlardı. Onun için hapishanede hiç görüşemedik Üstad’la.

Afyon hapishanesinde camları kırık büyük bir koğuşta, camların iki milim buz tuttuğu zemheride, sobasız, yapayalnız Üstad Bediüzzaman. Afyon hapishanesinde en büyük eziyeti çekti Üstad. Bediüzzaman Hazretleri, Afyon hapishanesinde çektiği sıkıntıyı hayatında hiçbir yerde çekmedi. Bir de zehir veriyorlar hapishanede. Zehirleme çok da... En şiddetlisini Afyon hapishanesinde veriyorlar. Üstad’ımız üç gün kendine gelememiş. Ondan sonra Allah’ın izniyle kendine geliyor. Bir gün Ceylan’ın babası Mehmed Çalışkan: “Üstad’ım zehirleri bilerek yiyorsun, niye yiyorsun?” diyor latife olarak. “Keçeli onların da vazifesi var” diyor Üstad. Mehmed Çalışkan anlatmıştı bunu bana.

MUSTAFA ACET SABAH NAMAZLARINDAN SONRA ÜSTAD’IN HİZMETİNİ GÖRÜRDÜ

Mustafa Acet asker arkadaşım. Askerden geldikten sonra Mustafa Acet’le beraber hizmet ettik Üstad’a. Odun getirir, sobasını yakardım. Bazen çarşıya çıkar, yemek de pişirirdim. Yemeği, çoğu zaman pirinç çorbası olurdu. Eski yazıyı Üstad’ın yanında kalan talebelerinden öğrendim, üç defa Sözler kitabını yazdım.

Mustafa Acet imam oldu, Üstad’ın evine yakın sayılabilecek İncili Cami’sinde imamlık yaptı. Mustafa, sabah namazlarından sonra Üstad’ın evine gider, hizmetini görürdü. Biz gidemezdik. Üstad’ın evinin karşısındaki kahvede 10-20 tane sivil polis olur, giren-çıkanı tespit ederlerdi. Yakaladıklarını dövüp gönderiyorlardı. Biz Emirdağlı olduğumuzdan bize bir şey demezlerdi. Mustafa Acet sonradan Ankara’ya, Ankara’dan da Hicaz’a gitti, orada kaldı. Medine’de vefat etti, mezarı orada.

BEDİÜZZAMAN’IN FAYTONUNU KULLANIRDIM

⁴ Bazı hususi kabiliyetlere mahsus olan bu teklif, yanlış anlaşılabilir diye Hanımlar Rehberi kitabında yapılan bir açıklamayı buraya alıyoruz:

“Salisen: Risâle-i Nur’un Talebelerine "Başkaları evleniyorlar, siz tezevvüçten vazgeçiniz" denilmemiş, denilmez. Fakat talebeler birkaç tabakadır. Bir tabakanın hakikî *ihlâs*ı kaybetmemek ve hakikî fedakârlık ve a’zamî bir sadakat taşımak için, dünya ihtiyaçlarına mümkün olduğu kadar ömrünün muvakkat bir kısmında bağlanmaması bu zamanda lâzım geliyor. Eğer hizmet-i Kur’âniye ve imaniyede yardımcı bir hanım bulsa alır. Hizmetine zarar vermez. Lillahlilhamd bu neviden çok Nur Talebeleri var, zevceleri onlardan geri kalmıyorlar. Belki kadınlardaki şefkatten gelen ücretsiz fîtrî kahramanlık ve hakikî *ihlâs* cihetiyle zevcinden daha ileri gidebilir.

Nur Talebelerinin yetişmiş kısımlarından ekserisi evlenmişler, bu sünneti yerine getirmişlerdir. Risâle-i Nur onlara der ki: Hâneniz bir küçük Medrese-i Nuriye, bir mekteb-i irfan olsun ki; bu sünnet tam yerine gelsin. Sünnet-i seniye’nin meyvesi olan çocuklar âhirette size şefaathı olsunlar.” (Hanımlar Rehberi)

Üstad'ı Emirdağ'ında faytonla çok gezdirdik biz. Önce yayan, sonra faytonla, daha sonra taksi ile... Faytonu Eskişehir'den bir zat -Allah-u âlem Yıldız Otel'i'nin sahibi- göndermişti. Bu faytonu biz kullanırdık. Önde Mustafa Acet ve ben iki kişi olurduk. Bazen Halil Çalışkan'la... Üstad'ın konuşması yok... Faytonda konuşmazdı ama çocuklar yalın ayak, dikenlerin içine basa basa gelirler Üstad'a hücum ederler, ellerine yapışıp öperlerdi. Üstad onlara: "Siz masumsunuz bana dua edin" derdi. Altı-yedi yaşlarındaki kız çocukları da Üstad'ın elini öperlerdi.

ÜSTADIMIZ EVİMİN ÖNÜNDE DURUR ÜÇ YAŞINDAKİ KIZIM ELVEDA'YI SEVERDİ⁵

Konya Caddesi üzerindeki evimin önüne Üstad Hazretleri belki bin defa gelmiş ve burada yolda durmuştur. Bir yere gezmeye giderken uğrar üç yaşındaki kızım Elveda'nın başını sıvazlar, sever, bir lira para verirdi. Evin önünden geçerken taksiyi durdurur, "Elveda'yı getir" derdi bana. Ben getirirdim, severdi. Bir gün Elveda'yı işte şurada bir köpek ısırdı. Kanlar akıyordu. Anası ağlamaya başlayınca Mustafa Acet Üstad'a söylüyor. Üstad da: "Ağlamasın, o iyi olacak inşallah" diye haber göndermiş. O günler geldi geçti...

Üstad'ın Emirdağ'dan son ayrılışında hizmetini biz görmüştük. Üç gün sonra vefat ettiğinde Urfa'ya gittik ama tuttuğumuz minibüs eski olduğundan cenaze namazına yetişemedik. Nur talebeleri imanla kabre girecekler inşallah... Üstad'ımızın beşareti var...

Ahmed Urfalı'nın evinin önünde Hz. Üstad'ın durduğu nokta: "Bediüzzaman benim evin önünden geçerken taksiyi durdurur, 'Elveda'yı getir' derdi bana. Ben getirirdim, severdi."

DİNDAR HALKI DEMOKRAT PARTİ'DEN KÜSTÜRMEK İSTEYENLER

Aşağıda belgesi verilen hadise, 27 Ekim 1957 seçimlerinden bir ay sonra, 28 Kasım'da Eskişehir Yıldız Otel'i'nde kalan Said Nursi ve talebeleri polisler tarafından taciz edilerek yaşanmıştır.

Bediüzzaman Hazretleri ve talebeleri 1946'dan itibaren bütün seçimlerde vatan, millet ve İslamiyet namına Demokrat Parti'yi destekledikleri halde, bazı ihbarcı menfaatperestlerin oyunu ile hükümet namına —hazırlanan tezgâhı fark etmeyen— emniyet ve adliye mensupları alet edilerek, samimi dindarlar takibat altına alınmıştır.

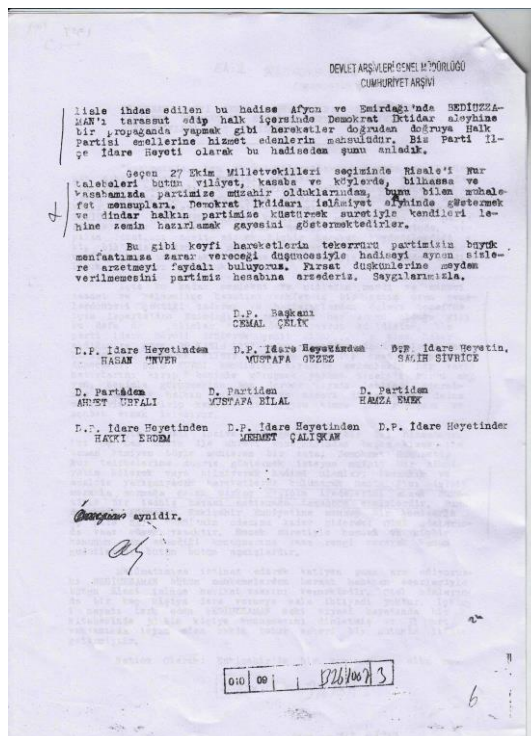
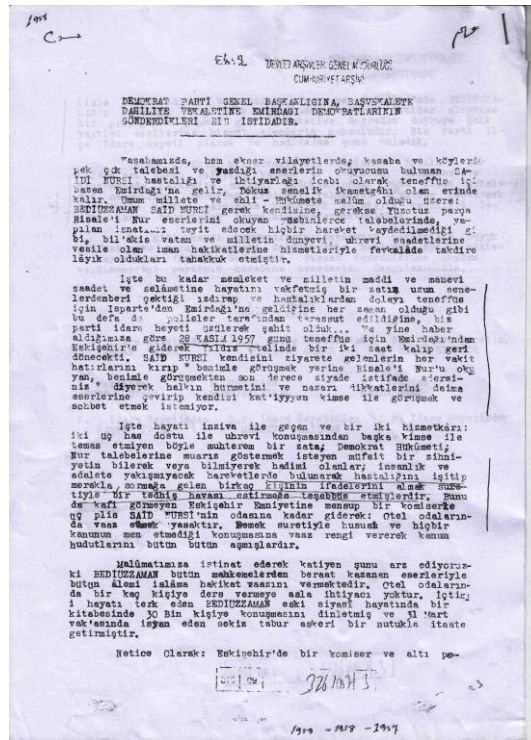
Hazırlanan kirli oyunu fark eden Emirdağlı Nur Talebeleri, Demokrat Parti Teşkilatı'nı da harekete geçirerek Parti Genel Merkezine, Başbakanlığa ve İçişleri Bakanlığına bir istida yazmışlardır. Dilekçede, "**Demokrat Partiyi İslamiyet aleyhindeymiş gibi göstermek ve dindar halkı küstürmek**" tehlikesi dikkatlere çekilmiştir.

İstida yazısında, Bediüzzaman hazretlerine yapılan haksız takibatlar anlatıldıktan sonra, son iki paragrafta şöyle denilmektedir:

"Geçen 27 Ekim (1957) milletvekili seçiminde Risale-i Nur talebeleri bütün vilayet, kasaba ve köylerde, bilhassa kasabamızda partimize müzahir olduklarından, bunu bilen menfaat mensupları Demokrat İktidarı İslamiyet aleyhinde göstermek ve dindar halkı partimize küstürmek suretiyle kendileri lehine zemin hazırlamak gayesini göstermektedirler.

⁵ RÖportajımızın bu kısmı, Ahmed Urfalı ağabeyimiz evinin önünde, Hz. Üstad'ın otomobilinin durduğu yerde yapılmıştır.

“Bu gibi keyfi hareketlerin tekerrürü partimizin büyük menfaatimize zarar vereceği düşüncesiyle hadiseyi aynen sizlere arz etmeyi faydalı buluyoruz. Fırsat düşkünlerine meydan verilmemesini partimiz hesabına arz ederiz. Saygılarımızla.”

Mehmet Çalışkan, Hamza Emek, Ahmet Urfalı, Mustafa Bilal gibi Emirdağlı Nur Talebeleri ağabeylerin, 1957 yılında yapılan seçimlerden sonra Demokrat Parti Genel Başkanlığı'na, Başvekâlete, Dâhiliye Vekâletine yazdıkları dilekçe. Dilekçede imzası bulunan ağabeylerin isimlerinin önünde, "Demokrat Partiden" şeklinde ekleme vardır.